

II. Retsmidler mod de trufne Afgørelser.

a. Landsretssager.

1. Alle Landsretssager kunne *paaskes* til Højesteret — til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse at regne; Anken kan dog undtagelsesvis tilstedes saavel af Højesteret som af Justitsministeriet*) indtil et Aar efter Dommens Afsigelse, naar der foreligger tilstrækkelig Grund til at gøre Afvigelse. Tilladelse til at fremkomme for Højesteret med ny Anbringender, Paastande eller Beviser gives af Højesteret — ny Beviser kunne dog fremsættes uden særlig Tilladelse, naar der er givet Modparten betimelig skriftlig Meddelelse derom. Stævnevarslet er i Almindelighed 4 Uger, aldrig kortere. — Udebliver Indstævnte, medens Appellanten møder, udgaar Sagen til skriftlig Behandling — lige som skriftlig Behandling kan forlanges af Retten i samme Tilfælde som ved Landsret. — Parternes Plædering og Dokumentation foregaar væsentlig som nu. Med Højesterets Samtykke kunne dog Vidner, Skønsmænd og Parter afhøres i selve Højesteret. Dom afsiges snarest mulig efter Optagelsen. — Medens efter den nugældende Ret hyppig en Appelsag ender med Afvisning, fordi visse Formalitetsregler ikke ere iagttagne under Behandlingen ved den tidligere Instans, opstilles her den vigtige Regel, at Klager over Behandlingen ved Landsret, som efter Sagens Stilling ved Højesteret ere uden *reel* Betydning for vedkommende Part, kunne af Højesteret lades ude af Betragtning.

2. Ved Siden af den egentlige Appel, som kun kan anvendes over for endelige Domme, indføres en ny Klageform: „*Kære*“, der finder Anvendelse med Hensyn til Kendelser og Beslutninger af Retten, der forekomme i Løbet af Sagen (f. Eks. Nægtelse af fri Proces, Afgørelser vedrørende Vidnepligten, Indrømmelse eller Nægtelse af Udsættelse o. s. v.). Kæremaalet skal først i skriftlig Fremstilling forelægges den Landsret, over hvilken man vil klage, og som derefter med sin Erklæring indsender Klagen til Højesteret, som da i Reglen afgør Sagen paa det foreliggende skriftlige Grundlag, efter at Parterne have haft Adgang til at ytre sig skriftlig een Gang fra hver Side. I vigtigere eller vanskeligere Tilfælde kan Retten dog ogsaa anordne mundtlig Forhandling, inden den træffer sin Afgørelse. Et Kæremaal kan altid støttes paa ny faktiske Anbringender og Beviser. Kære har ikke opsættende Virkning, hvor saadant ikke særlig er foreskrevet; dog kan

*) Se Landst. Udv. Bet. ndfr. Nr. 23.